

[Indenrigsministeren]

plejehjemsbeboere til hvilende sygesikrede, skal udgifterne til bl.a. tandbehandling dækkes af den institution, hvor den ældre bor.

Hidtil er de ældre enten blevet behandlet af en privat praktiserende tandlæge, som er tilknyttet plejehjemmet, eller de har bevaret egen tandlæge; det er sket i de tilfælde, hvor plejehjemmet ikke har haft nogen tandlæge tilknyttet, eller hvor de ældre har ønsket at bevare deres egen tandlæge.

Ved indgåelse af den seneste overenskomst om børnetandpleje mellem Kommunerens Landsforening og Dansk Tandlægeforening i 1983 blev der imidlertid åbnet mulighed for, at det mellem aftaleparterne og en given kommune kan aftales, at den kommunale børnetandpleje kan behandle ældre. Jeg har forstået, at det er denne mulighed, som nu ønskes udnyttet i Helsingør kommune.

Foranlediget af dette spørgsmål samt omtalen i pressen har jeg nu bedt Helsingør kommune om en udtalelse om, hvad kommunens planer nærmere går ud på. Når jeg har modtaget udtalelserne fra Sorø og Helsingør kommuner, vil jeg vende tilbage med supplerende oplysninger.

Spm. nr. S 1002

Til *miljøministeren* (23/8 84) af:

Inger Harms (SF):

»Finder ministeren det forsvarligt at anvende insektmidlet fenvalerat til sprøjtning af korn, når behandlingen betyder, at halmen ikke må bruges til foder, og vil ministeren samtidig oplyse, hvad der sker med kernerne, der rammes af giften?«

Svar (3/9 84):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Fenvalerat findes i 2 forskellige midler. Til det ene middel er der ikke givet tilladelse til at bruge den behandlede halm til foder, da det firma, som markedsfører det, ikke har leveret tilstrækkelige undersøgelser vedrørende rester i halmen.

Til det andet middel har firmaet leveret et meget omfattende restkoncentrationsmateriale, inklusive undersøgelser af halmen. På det-

te nyeste middel er der derfor intet forbud mod brug af behandlet halm.

Midler med fenvalerat (og andre bekæmpelsesmidler) har en såkaldt behandlingsfrist, dvs. at der skal forløbe en vis tid fra sprøjtning, til kornet må høstes. Denne behandlingsfrist fastsættes således, at kornene ikke indeholder rester af midlet eller kun så små rester, at de er uden toksikologisk betydning.«

Spm. nr. S 1003

Til *miljøministeren* (23/8 84) af:

Inger Harms (SF):

»Finder ministeren det forsvarligt at sprøjte kornmaker med ukrudtsmiddel 10–12 dage før høst, når man tager i betragtning, at i marker med eftergroet korn som følge af lejesæd, vil giften optages i de grønne plantedele?«

Begrundelse

Landsbladet indeholdt den 29. juni 1984 et 8 siders indlæg som midtersider, der reklamerede for, at man 10–12 dage inden høst skulle sprøjte mod f.eks. kvik (sengræs) i sine kornmarker.

Spørgeren vil gerne vide, om ministeren finder en sådan sprøjtning forsvarlig på baggrund af, at giften vel vil blive optaget i de grønne plantedele, samt hvad der egentlig sker med kernerne, der også bliver ramt af giften.

Svar (3/9 84):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Det i begrundelsen for spørgsmålet omtalte reklameindlæg i Landsbladet vedrører anvendelsen af bekæmpelsesmidlet Roundup, der indeholder det virksomme stof glyphosat. Miljøstyrelsen fortolker spørgsmålet således, at det drejer sig om genspirende kerner i akset som følge af lejesæd.

Hertil skal miljøstyrelsen oplyse, at glyphosat ikke optages i disse. I nyspirende kerner er transporten i kimplanter nemlig opadgående, og glyphosat optages kun i nedadgående retning. Det er derfor, der heller ikke